

IZ PAPINA GOVORA GRUPI FRANCUSKIH BISKUPA 17. 3. 1977.

Budite hrabri! Imajte pouzdanja! Ponovo uzeti inicijativu! Držite se dviju osovina, koje nam se čine bezuvjetno potrebne.

Najprije, čuvajte ili obnovite kršćanske tradicije, koje daju prednost duhovnom životu i čuvaju njegovu vrijednost. Sigurno vidite da još postoji reli-gijski temelj u narodu kojega nije slobodno pustiti ili prezirati, nego ga odgajati i oživljavati.

Zatim, obnavljajte Crkvu podržavajući što življe sudjelovanje u vašim zajednicama učvršćujući u svim članovima što dublje, što bratskije veze... Da se svi znaju razumjeti, cijeniti se, ljubiti se, uzajamno se pomagati... Crkva se neće održati, neće napredovati, neće davati svjedočanstva osim u ljubavi i jedinstvu... Vaša je dužnost okupljati narod Božji. Taj program ćete ostvariti prema nacrtu Drugog vat. sabora!

Sakramenti

Posvetite što veću brigu pripravi za sakramente krštenja, potvrde, ženidbe i nedjeljne liturgije... Odgajati vjeru naroda i povezati narod uz izvore milosti osvijetljene riječju Božjom.

Obitelj

Apostolat obitelji bezuvjetno je potreban. Obitelj je uvijek temeljna ćelija. Obitelj je korijen iz kojega se rađaju djeca... Neka pastiri budu povezani s obiteljima s velikom ljubavlju. Kršćanske obitelji pak mogu posebno koristiti svijetleći dobrim primjerom.

Pokreti

Nije dosta samo obitelj. Odrasli, mladež i djeca razvijaju svoje ljudske mogućnosti i svoju vjeru s drugima. Katolička društva su potrebna za vjeru svojih članova i za opostolat... Kod nekih je aktivan rad, a kod nekih su se uplele metode koje su jedva kršćanske. Treba ih oživjeti...

Kateheza

Velika je važnost kateheze. Na sreću, mnogi su dobrovoljci prihvatili službu katehiziranja u svojoj okolini. Neka to bude prava kateheza, to jest put k vjeri u pravoj ljubavi Crkve. Katehetama je potrebna naučna i duhovna formacija.

Katolička škola

Katolička pouka još cvjeta u vašim biskupijama, ali postoje i oni koji miniraju izvana i iznutra pouzdanje francuskih katolika u zakonitost i vrijednost kršćanskih institucija... Vjerujemo s vama da su vaše škole i katolički kolegiji u službi Crkve...

Laikat

Ali, možda ćete reći kako ćete moći obavljati sve te dužnosti. Istina, malo je suradnika. To je vaša i naša briga. Pa i Kristova briga! Treba uposliti laičke apostole gdje je god to moguće, posebno u evangeliziranju indiferentnog svijeta, i svijeta koji ne vjeruje. Treba ih za to pripremiti.

Svećenička zvanja

... Nastojte upotrijebiti sva sredstva kako bi probudili ta zvanja, te svim pozvanima dajte potrebnu formaciju ...

Svećenici

Što se tiče svećenika, vaših neposrednih suradnika, uložite svu svoju brigu da ih podržavate. Budite prijatelji svojih svećenika! Nek biskup bude najbolji prijatelj svakome od njih. Pravi odnos odlučan je za njihovu sreću, za njihovu vjernost, za njihovo apostolsko djelovanje... Ako je moguće, budite s njima za duhovnih vježbi i duhovnih obnova. Pomažite im da se predaju Bogu. Da traže sigurnost u Kristovu pozivu »Dođi i idi za mnom!« U dubinu svoga temeljnog i isključivog posvećenja!

Svijet traži u mrkloj noći suvremenog materijalizma razloge života... Mladež traži vođe prema Apsolutnome. Više nego ikada biskupi i njihovi neposredni suradnici trebaju biti Božji ljudi. To je njihov specifični karakter, njihov duboki identitet kojega ljudi svjesno ili nesvjesno žele vidjeti. Sve je u svećeničkoj svetosti.

Redovnici i redovnice

... Kod vas ima još dosta redovnica. Nek ne bježe od pastoralnog rada. Njihov žar i ženska sposobnost od velike je koristi za Crkvu...

(Prema FCE od 1. travnja 1977.)

Prirerio: **Srećko Bošnjak**

IZJAVA SV. KONGREGACIJE ZA NAUK VJERE O PRIPUŠTANJU ŽENA MINISTERIJALNOM SVEĆENIŠTVU

Na svetkovnu sv. Terezije Avilske, 15. listopada 1976., sv. Otac je primio u audijenciju prefekta Kongregacije za nauk vjere, kard. Franju Šepera, odobrio ovu Izjavu i dopustio da se ona objavi. Izjava je tiskana u »Osservatore Romano« od 28. siječnja 1977. i u AAS 69 (1977) 89—116, s potpisom kard. Franje Šepera, prefekta i Fr. Jérôme-a Hamer-a, tajnika Kongregacije za nauk vjere. Ovdje donosimo samo sažetak te Izjave.

Žena je danas ušla u javni život društva, posebno u kršćanskim sredinama i kulturama. Koncil je naglasio da treba odbaciti sve diskriminacije među ljudima, pa i one koje dolaze na temelju spolova. Jednakost svih mora poslužiti izgradnji svijeta, ali pod tom jednakošću ne podrazumijevamo neku uniformiranost, nego da svatko na svom području doprinese društvu, muževi na svom a žene na svom, ono što im je vlastito.